

سُورَةُ النَّبَاِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ ئه‌ی خه‌لکه دهرباره‌ی چی له یه‌کتر ده‌پرسن؟ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ دهرباره‌ی هه‌واله‌ گه‌وره و گرنه‌که!! (که رۆژی قیامه‌ته). الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾ له حالیکدا له ئه‌وانه راو بۆچوونیان جیاوازه دهرباره‌ی. كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ نه‌خیر، وا بۆیان نالویت، له داهاتوویه‌کی نزیکدا خۆیان ده‌بیننه‌وه و هه‌موو راستیه‌کانیان بۆ دهرده‌که‌ویت. ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ به‌لێ! له‌وه‌و دوا، له داهاتوویه‌کی نزیکدا خۆیان ده‌بیننه‌وه و راستیه‌کانیان بۆ دهرده‌که‌ویت. أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾ پێش باسی قیامه‌ت په‌روه‌ردگار گه‌شتیکیان به‌ ناو دروستکراوه‌کان و دیارده‌کاندا پێده‌کات ده‌پرسیت: ئایا زه‌ویمان وه‌ک لانه‌که بۆ فه‌راهه‌نگ نه‌هیناون؟ وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ ئایا کیوه‌کائمان وه‌ک میخ بۆ دانه‌کو‌تاون؟ (تا زه‌وی بپاریزی‌ت له‌ فشاری بورکان و ماده‌ تهاوه‌کانی ناو ناخی، هه‌روه‌رها هه‌تا له‌نگه‌ری رابگری‌ت و چه‌نده‌ها سودی ترتان پێ بگه‌یه‌نیت). وَخَلَقْنٰكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ ئایا ئیوه‌مان به‌ جووت دروست نه‌کردوه‌؟ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ خه‌وتمان بۆ نه‌کردوون به‌هۆی سه‌هوتن؟ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ ئایا شه‌وگه‌رم‌ان بۆ نه‌کردوون به‌داپۆشه‌ر وه‌ک پۆشاک، تاتیایدا بشاردینه‌وه‌؟ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ ئایا رۆژی‌شان بۆ نه‌کردوونه‌ته‌ کاتی به‌ ده‌سته‌پێنانی رزق و رۆزی؟ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ ئایا سه‌وت چین ئاسمانی به‌ هیژ و پته‌ومان به‌ را سه‌رتانه‌وه‌ دروست نه‌کردوه‌؟ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ چرایه‌کی پرشنه‌گدارمان بۆ فه‌راهه‌م نه‌هیناون؟ (که مه‌به‌ست خۆره‌). وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ ئایا له‌ هه‌وره‌ گوشره‌وه‌کان بارانیکی زۆرمان نه‌باراندوه‌؟ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ تا به‌ هۆی ئه‌و بارانه‌وه‌ جوړه‌ها دانه‌وێله‌ و پروه‌ک بروینین. وَجَنَّتِ الْآفَافُ ﴿١٦﴾ هه‌روه‌ها چه‌نده‌ها باخی چرو پرو له‌یه‌ک ئالو به‌دی نه‌هیناوه‌. إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ ئینجا دێته‌ سه‌ر باسی هه‌واله‌ گرنه‌ک و سامنه‌که‌که: به‌راستی رۆژی جیاکردنه‌وه‌، کاتیکی دیاری کراوه‌ (بۆ جیاکردنه‌وه‌ی چاکان له‌ خراپان، ئیبارداران له‌ کافران، سه‌ته‌مکاران له‌ سه‌ته‌م لیکراوان). يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ ئه‌و رۆژه‌ی که‌ فوو ده‌کری‌ت به‌ (صور) دا، جا پۆل پۆل و ده‌سته‌ ده‌سته‌ به‌ره‌و مه‌یدانی لیدرسینه‌وه‌ بێ په‌روا دین. وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ ئاسمان ده‌کریته‌وه‌ و ده‌بێته‌ ده‌روازه‌ و ده‌رگا (بۆ دابه‌زینی

فریشته کان). **وَسَيَّرَ الْجِبَالَ فَكَانَتْ سَرَابًا** ﴿٢٠﴾ کیوه کانش هه لده که نرین و ده پۆن به ئاسماندا وهک تراویلهک
 و سه رایکی گه وره. **إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا** ﴿٢١﴾ بیگومان دۆزه خیش ده میکه چاوه پیی ئه و پۆزه یه و خوی
 بو مه لاسداوه. **لِلطَّغِينِ مَعَابَا** ﴿٢٢﴾ ده بیته مه نزلگای خوانه ناس و یاخیه کان. **لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا** ﴿٢٣﴾ هه زاره ها
 سالی دوورو درێژ و نه پراوه ی تیدا ده به نه سه ر... **لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا** ﴿٢٤﴾ له ناویدا ناچیزن
 فینکاییه ک، یا خواردنه وه یه کی به تام... **إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا** ﴿٢٥﴾ جگه له ئاوی له کۆل و کیم و زووخاو. **جَزَاءَ**
وَفَاقًا ﴿٢٦﴾ که ئه وهش پاداشتیکی له بارو پراو پره (بو خوانه ناسان). **إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا** ﴿٢٧﴾ چونکه
 ئه وانه کاتی خوی به ته مای ئه م پۆزه و لیدرسینه وه یه نه بوون، هه زیان له باسی نه ده کرد. **وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا**
 ﴿٢٨﴾ به لکو زور به توندی دژایه تی ئایه ته کانی ئیمه یان ده رکرد و به درویان ده زانی.. **وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا**
 ﴿٢٩﴾ ئیمهش هه موو شتیکن له سه ریان سه رزمیری کردووه و به وردی تومارمان کردووه. **فَذُوقُوا فَلَنْ**
نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾ پاشان پیاوان ده وتریت ده بچیزن (ئه ی خوانه ناسان) له سزاو ئازار و ئه شکه نه
 به ولاره، جا هه رگیز هه چی تر تان بو زیاد ناکه ی. **إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا** ﴿٣١﴾ به راستی بو خواناس و پارێزکاران
 سه رفرازی و خوشی و شادی و کامه رانی فراوان ئاماده یه. **حَدَاقٍ وَأَعْنَابًا** ﴿٣٢﴾ چه نده ها باخچه ی جوان و
 جووری تری. **وَكَوَاعِبُ أُنْتَابًا** ﴿٣٣﴾ له و جیگه و ریگه خوشانه دا هاوسه ر و هاوده می ئافره تانی سینه جوان و
 (دیمه جوان) هاوته مه ن ئاماده یه. **وَكَأْسًا دِهَاقًا** ﴿٣٤﴾ له گه ل کاسه ی پر له شه رابی تاییه تیدا. **لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا**
لُعْنًا وَلَا كِذْبًا ﴿٣٥﴾ له و به هه شته دا هه یج جوړه قسه یه کی پرو پوچ و درو و ده له سه یه ک نایستن. **جَزَاءَ مِمَّن**
رَبَّكَ عَطَاءَ حِسَابًا ﴿٣٦﴾ ئه مهش هه مووی پاداشتیکه له لایه ن په روه ردگارتوه (ئه ی ئیماندار)، به خششیکه به
 حساییکی ورد ده به خشریت (به به خته وه ران). **رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ**
مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ له لایه ن په روه ردگاری میهره بانی ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی له نیوانیاند هه یه، (ئه و پۆزه)
 کهس ناتوانیت له به رده م زاتی په روه ردگادا بدویت. **يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ**
أُذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ پۆژیک دیت جوهره ئیل و فره شته کان به ریز ده وهستن و ورته یان لینایه
 و هه یج قسه ناکه ن، مه گه ر ئه وه یان که خوی میهره بان مۆله تی بدات و قسه ی جوان و به جی پیشکهش بکات.
ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا ﴿٣٩﴾ ئه و پۆزه پۆژیکی هه ق و راسته و به رپۆیه .. جا

ئەوھى دەيەوېت با بەرەو لای پەرەردگارى ږيگه بگريته بهر. **إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا** ﴿٥٠﴾ بهراستی ئيمه ئيوهمان ئاگادار کردووه لهوھى که سزايه کى نزیک به ږيوهيه، ئەو ږوژه ږوژيکه که ئادهميزاد سهيري دهستپيشخهري خوۍ دهکات، خوانه ناسيش دهئيت.. خوژگه ههه خاک بوومايه (ئاوا زيندوو نه کرامايه تهوه و گيرم نه خواردايه).....